

Tankar på och kring årsmötet i februari månad 2017

I dag är det dags igen, ja för årsmöte alltså. Jag tänker inte säga att det känns som det var som i går. Men visst har årens längd krympt på något underligt vis, samtidigt som de tacksamt nog har blivit fler till antalet. Har vi då blivit äldre och klokare? Nja, det är ju inte att ge sig sjutton på. Men det är inte helt fel att bli lite äldre, eftersom alternativet är *något* sämre. Och kanske är det så att vi *har* blivit lite klokare. Men samma där, *att vara, inte riktigt klok* är ju *absolut* även det ett sämre alternativ. I dag ska vi i alla fall få hjälp av räddningstjänsten att tänka lite klokt i den egna hemmiljön, så att vi inte utsätter oss för onödiga faror. Glömnda spisar med kastruller på och mattkanter och trappsteg, som har glömts bort att dom överhuvudtaget fanns och framför allt inte just där. Dessa annars så oförargliga ting utgör med vår stigande ålder onekligen ett hot för oss i vår vardag.

Årsmöte betyder (fritt översatt) i vår förening, **semla**. Undrar om den verkligen har sån dragningskraft, att just själva semlan resulterade i hela 90 medlemmars närvaro på vårt årsmöte. Ett annat fenomen, nästan lika stort som ett norrsken, var att vi fick 5 nya medlemmar på ett årsmöte?? **In Sweden? in SWEDEN!** (det där sista har jag tagit efter av Trump) Kan den stora anslutningen bero på att många hade i ljust minne bevarat föregående årsmöte, då samma mötesordförande Pelle Lindgren, avverkade mötet på rekordtid. Men idag blev det ett något lugnare tempo för jag antar att han inte ville bli sparkad på benet, som han lovade att jag fick göra om han lyckades komma åt knappen för *high speed* (som det kunde stå på gamla bandspelare när man snabbt ville spola förbi en icke så poppis låt.) Men ändå gick mötet väldigt gershwint, som tysken säger. Pelle är ju mycket rutinerad och kan verkligen sin sak. När jag började som sekreterare var det Sven Gustafsson, också en mycket rutinerad herre, som oftast var mötets ordförande. Sven ingav en del respekt och lite nervös var jag allt första gången. Men det var som att bli uppjuden av en mycket dansant herre, men han var väldigt lätt att följa. Jämförelsevis blev det med Sven en wienervals och med Pelle en snabb foxtrot, men den var absolut minst lika lätt och definitivt lika rolig.

Vad som är roligt på ett Årsmöte är ju när revisorerna är nöjda och belåtna, så att vi i styrelsen slipper stå med mössan i hand och skämmas för våra hyss. Men trots vår ambition att ha bra kvalitet på underhållningen, så har vi inte kunnat härja fritt. Hela tiden har vi haft ögonen på oss av en sträng men rättvis kassör (Gunilla). Och jag tycker mig ana att så kommer även framtiden att se ut

för oss, med vår nya kassör Lars Olsson.

Men trots att vi ibland försökt att vara lite olydiga så har vår nu avgående kassör Gunilla stått ut med oss i över sju år. Gunilla, som har valt att avgå på grund av hälsoskäl, blev rejält avtackad med en alldeles utsökt delikatesskorg och ett presentkort att ta till efter det att innehållet i korgen har tagit slut.

Kent påpekade inledningsvis att idag är det **möte**. Årsmöte och höst eller budgetmöte som vi också kallar det, är ju något vi är skyldiga att hålla enligt stadgarna. Tjosan hejsan, får vi hålla på med resten av året.

Men varken tjosan eller hejsan vill man utbrista över SLs skamliga smyghöjning av priset för pensionärer i kollektivtrafiken. Dubbelt skamligt är, att dom både höjer priset samtidigt som dom minskar på biljettens giltighetstid. Man har ju slutat att tro att våra namninsamlingar har något som helst värde längre. Att vi är fler och fler som blir äldre ses absolut inte som ett stort och massivt hot varken våra banker (som inte känns som våra längre) eller SL. Dock tror jag att ICA har slutat att förära oss hela 5% rabatt om vi inrättar oss i leden och handlar mellan 9 och 15 på just tisdagar. Tvåhundra kronor och vi har tjänat en hel guldpeng. Jo, jag tackar jag.

Den mänskliga faktorn gör sig ju påmind lite då och då. Även om det var årsmöte så föregicks den av sedvanlig information om vad som kommer att hända framöver i föreningen. Efter den så var det meningen att räddningstjänsten skulle anlända för att ge oss lite värdefullt att tänka på, om och när olyckan drabbar oss i vardagen. Men dom var lite sena, så Kent fick försöka dra ut på sin information. Men när ingen Räddningstjänst hade dykt upp på avtalad tid, så såg han ingen annan råd än att be oss vara beredda att sätta fötterna mot startblocken, för att raskt äntra scenen och påbörja årsmötet. Men, just då sprider sig ett brett leende hos Kent. ***Oj, men nu kommer dom ju, och brandbilen har dom med sig också.*** Och, Pling sa Tingeling och jag såg hur vår ordförande förvandlades till sisådär 6-7 år kanske. Fascinationen över att få beskåda en brandbil består tydligen hela livet ut. Men det ska gudarna veta att det inte bara är småkillarna som tappar andan. Under en tid i tillvaron var jag plus en del andra, mestadels damer, en flitig morgonsimmare i Huddingehallen. Ganska ofta kom **Brandkåren** som man sa då och hade fysisk träning i simbassängen. Helt klart var att vågskvalpet runt damerna avstannade betydligt vid deras inträde i simhallen.

Idag finns inga rapporter från diskbaljan eftersom varken jag eller Barbro fick vara med, mer än en liten stund. För direkt efter årsmöten blir det ju alltid ett

konstituerande möte för att presentera för eventuellt nya styrelsemedlemmar om hur sammansättningen i styrelsen ser ut framöver.

Men ändå, så hann vi ju ut i köket i rättan tid för att se att våra två andra vapen- dragare, Vera och Monica hade gjort ett alldeles utomförträffligt jobb. Och det utan oss. Kan man tänka sig!

Men hur som helst, vi tänker inte sura för det. För nästa gång då ska vi minsann visa dom vad Vi kan. Då ska vi njuta extra mycket av en fin och stor disk. För då kommer det att bli rusning till Klockargårdens egen Melodifestival.

Visserligen med bara en enda deltagare vid namn Erik Linder. Denne yngling var med redan 2010 och har antagligen mognat till sig sen dess. Och det kommer ju att passa oss alldeles utmärkt eftersom vi är väl så mogna, om inte lite övermogna rentutav.

Miss inte detta unika tillfälle. Inträdet i Globen hade kostat mer än våra 20:- och här ingår ju även kaffe med dopp.

Väl mött då.

Eva L